

Nr 569.

Av herrar **Persson** i Norrby och **Pettersson** i Dahl, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 326, med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 15 juni 1934 (nr 264) om erkända arbetslöshetskassor, m. m.

I proposition nr 326 har Kungl. Maj:t föreslagit vissa ändringar i förordningen om de erkända arbetslöshetskassorna, bl. a. införande av husföreståndarinnetillägg. Föredragande statsrådet framhåller i här nämnda avseende, att ett dylikt tillägg är påkallat, främst då husföreståndarinnan har omvårdnaden om kassamedlemmens minderåriga barn. Emellertid uttalar föredraganden som sin mening, att det icke bör uppställas som ett oeftergivligt villkor för husföreståndarinnetillägg, att minderårigt barn finnes i hemmet. Tillägg för husföreståndarinna bör kunna utgå även då minderåriga barn ej finnas, såsom då en medlem sedan längre tid tillbaka under äktenskapsliknande förhållanden sammanlever med en kvinna, som sköter hans hushåll, eller då en änkling utan minderåriga barn anställt en husföreståndarinna för att kunna ha kvar eget hushåll.

Det framstår som nödvändigt att skapa garantier mot missbruk av försäkringen vid utformningen av de närmare villkoren för husföreståndarinnetillägget. Förutsättning för erhållande av tillägg bör sålunda vara, att kvinnan varaktigt har gemensam bostad med den försäkrade. De delegerade, som utarbetat föreliggande förslag, ha i syfte att erhålla en enkel kontrollregel förordat, att kvinnan skall vara kyrkoskriven hos den försäkrade för att tillägg skall kunna utgå. Föredragande statsrådet förklarar emellertid, att en sådan ovillkorlig regel icke bör uppställas utan att möjlighet bör finnas att på annat sätt styrka att varaktigt sammanboende föreligger. Dock har föredraganden icke förebragt några verkliga motiv för sin ståndpunkt att frånga de delegerades förslag i detta avseende. Föredragande statsrådet föreslår ej heller någon annan regel, varigenom på ett enkelt sätt kan konstateras, att sammanboendet har varaktig karaktär. Starka skäl tala därför för att kvinnans kyrkoskrivning hos den försäkrade bör krävas för att tillägg för husföreståndarinna skall kunna utgå. Endast på så sätt kan den kontroll mot missbruk av försäkringen skapas, som dock måste vara av väsentlig betydelse i här berörda fall.

Även på en annan punkt har föredraganden företagit ändring i de delegerades förslag. Dessa ha föreslagit, att endast manlig medlem i arbetslöshetskassa skall kunna få tillägg till husföreståndarinna. Föredragande stats-

rådet anser emellertid av principiella skäl, att kvinnlig medlem även i detta hänseende jämställs med manlig. Husföreståndarinetillägg skall alltså enligt propositionen utgå exempelvis till en änka med minderåriga barn, vilken anställt en kvinna för att sköta barnen och hushållet. Även om denna bestämmelse måhända inte får någon större praktisk betydelse, torde den dock i enstaka fall kunna leda till konsekvenser, som knappast äro avsedda. Man får dock förutsätta, att den kvinnliga kassamedlemmen i händelse av arbetslöshet själv bör kunna sköta hem och barn utan hjälp av utomstående. Av denna anledning bör tillägg för husföreståndarinna i enlighet med de delegerades förslag endast utgå till manlig kassamedlem.

Med stöd av det ovanstående hemställs,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 326 måtte beakta de synpunkter som i motionen anförts.

Stockholm den 23 oktober 1946.

Per Persson,
Norrby.

Anders Pettersson,
Dahl.
